

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2024.

ΕΣΠΕΡΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ ΜΕ ΤΟΝ

ΟΡΘΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

(29 Απριλίου 2024). Έχος πλ. β'.

Μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου

Ίωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ

τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ

ξηρανθείσης Συκῆς. Μνήμη τῶν Ἁγίων

Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της

ημέρας:

<https://www.synaxarion.gr/gr/m/4/d/29/sxsaintlist.aspx>

και

<https://poimin.gr/megali-deftera-o-iosif-os-protiposi-tou-kiriou-ke-i-katarameni-sikia/>

ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε Ἐλέησον (12).

**Δόξα... Καὶ νῦν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου,
εὐλόγησον, Πάτερ.**

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος.

- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ 10'. (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ
ἐκ Σιών **ἀντιλάβοιτό σου.**

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ
ὄλοκαύτωμά σου **πιανάτω.**

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου,
καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου **πληρώσαι .**

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ
ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ **ἡμῶν**
μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά
σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος **τὸν**
χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου
αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις,
ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ **ἡμῶν**
ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς
δὲ **ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.**

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου
εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ
σωτηρίῳ σου **ἀγαλλιάσεται σφόδρα.**

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν
χειλέων αὐτοῦ **οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .**

᾽Οτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ **στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.**

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ
μακρότητα ἡμερῶν εἰς **αἰῶνα αἰῶνος.**

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ
σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

᾽Οτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ **μετὰ**
τοῦ προσώπου σου.

᾽Οτι ὁ Βασιλεύς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν
τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου **οὐ μὴ σαλευθῆ.**

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς
σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι **πάντας τοὺς**
μισοῦντάς σε.

᾽Οτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός,
εἰς καιρὸν τοῦ **προσώπου σου.**

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει
αὐτούς, καὶ καταφάγεται **αὐτούς πῦρ.**

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν **ἀπὸ υἱῶν**
ἀνθρώπων.

᾽Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο
βουλὰς, αἷς οὐ μὴ **δύνωνται στήναι.**

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς
περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου·
ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς **δυναστείας**
σου.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Τροπάρια

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα Πατρί...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, **ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, **μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
(ἐκ β').

Ψαλμὸς γ' (3)

- **Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ;**
- Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ
ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
- Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
 - Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
 - Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
 - Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός
μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

- **Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.**

Ψαλμὸς λζ' (37)

- **Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με,**

- ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου
- οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
 - οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου,
 - ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ,
 - προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
 - ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην
 - ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου
 - ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
 - Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη,
 - ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ,
 - οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

- καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμοὺς
 - ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούση Κύριε ὁ Θεός μου,
 - ὅτι εἶπον' μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν
 - ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
 - οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως
 - οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.
 - Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

- **Μ**ὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- **Π**ρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

- **Ὁ** Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω
- ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ
- οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου
 - ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε
 - οὕτως εὐλόγησά σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου
 - ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
 - εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
 - ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι
 - ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου
 - αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς

χειρας ρομφαίας μερίδες άλωπέκων
ἔσονται

- ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

Καὶ πάλιν

- Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς(Τρις).**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς πζ' (87)

- **Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου**
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου
- εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν
 - προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς

ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος

- ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν,
- ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου,
- ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ
- ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς
- παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας
- ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
- μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
- μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
- κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε
- ἵνα τί Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

- πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην
- ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με
- ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὄλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα
 - ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας .

Καὶ πάλιν

- **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
- **Εἰσελθέτω** ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου **κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.**

Ψαλμὸς ρβ' (102)

- **Εὐλόγει** ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ
 - τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου
 - τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς

- τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου
- ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις
 - ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ,
- οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
- οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ,
- οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν
- ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν
 - καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς ὠκτείρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν,
- ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει
- ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ

- τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ
- εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- **Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

- **Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,**

- και μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά
μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου
 - ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν
ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειρὰς μου ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
- ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε
τὸ πνεῦμά μου
- μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ
ἐλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
 - γνῶρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ
πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν
μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε
πρὸς σὲ κατέφυγον
 - δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει
με ἐν γῆ εὐθείᾳ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
Κύριε ζήσεις με

- ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

- **Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δὶς)**
- **Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.**

**Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
 ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
 καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
 ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
 χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον τοῦ Νυμφίου, Ἦχος πλ. δ'

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχῆ μου, μὴ τῷ ὑπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα.

Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν,

προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον

ἡμᾶς. (Ἀργὸν).

Δόξα Πατρὶ ...

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν,

ὄν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα.

Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς.(

Ἄργον).

Καὶ νῦν ...

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὄν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὄν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα.

Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, **διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.**(**Σύντομον).**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καθίσματα.

**Τὸν τάφον σου Σωτήρ (Μέλος ἀργὸν
εἰρμολογικόν).**

Τὰ Πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα,
ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ Κόσμῳ,
Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν
ἀγαθότητι, ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί
περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν
ξύλῳ, **τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.**

Δόξα Καὶ νῦν ... Κάθισμα ὅμοιον.

Τὰ Πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα,
ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ Κόσμῳ,
Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν
ἀγαθότητι, ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί
περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν
ξύλῳ, **τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.**

Ἔτερον, ὅμοιον.

Ἄορατε Κριτά, ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ
ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι;
ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ

πάθει σου. Ὅθεν αἴνεσιν, μεγαλωσύνην
καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ
σου Λόγε, **συμφώνως προσφέρομεν.**

Δόξα Καὶ νῦν ...

Ἄορατε Κριτά, ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ
ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι;
ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ
πάθει σου. Ὅθεν αἴνεσιν, μεγαλωσύνην
καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ
σου Λόγε, **συμφώνως προσφέρομεν.**

**Κάθισμα Ἰησους πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν, καὶ
Λόγον.**

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ
παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε
οὔν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν, ὃ
γὰρ Κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν
καταδέξασθαι, ἐτασμούς καὶ μάστιγας,
Πιλάτῳ κρινόμενος, ὅθεν καὶ ἐκ δούλου
ραπισθεῖς ἐπὶ κόρρης, τὰ πάντα
προσῖεται, ἵνα σῶσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ
τοῦτο βοήσωμεν. Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ
Θεός, τῶν παισμάτων δώρησαι τὴν
ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, **τὰ
ἄχραντα Πάθη σου.**

Δόξα Καὶ νῦν ...

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ
παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε
οὔν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν, ὃ
γὰρ Κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν
καταδέξασθαι, ἐτασμούς καὶ μάστιγας,

Πιλάτῳ κρινόμενος, ὄθεν καὶ ἐκ δούλου
 ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρρης, τὰ πάντα
 προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ
 τοῦτο βοήσωμεν. Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ
 Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν
 ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ
 ἄχραντα Πάθη σου.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ΚΑ΄ 18-43).

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς
 εἰς τὴν πόλιν ἐπέειπεν. Καὶ ἰδὼν συκῆν
 μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ
 οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον,
 καὶ λέγει αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
 γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη
 παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ**

μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς
 παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς,
 Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ
 διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς
 ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ
 εἴπητε, Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν
 θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν
 αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες
 λήψεσθε. Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ
 ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ
 λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
 καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγω λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν
 εἴπητέ μοι κάγω ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
 ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα τὸ
 Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ
 ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς
 λέγοντες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ,
 ἐρεῖ ἡμῖν, Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
 αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων,
 φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ὡς
 προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην. Καὶ
 ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ
 οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ
 ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν
 τέκνα δύο. καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ
 εἶπεν, Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν

τῷ ἀμπελῶνι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐ
 θέλω, ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς
 ἀπῆλθεν. Προσελθὼν δὲ τῷ ἑτέρῳ εἶπεν
 ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγώ,
 Κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν. Τίς ἐκ τῶν δύο
 ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός;
 λέγουσιν· Ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι
 καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης
 πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ
 ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ
 πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ
 ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ
 πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλην παραβολὴν
 ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης
 ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν
 αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ
 ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ
 ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ
 ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
 τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους
 αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς
 καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
 τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν
 δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.
 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους
 πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν
 αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλεν
 πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων,
 Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ

γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν
 ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος·
 δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν
 τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες
 αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ
 ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ
 ἀμπελῶνος, τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς
 ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς
 ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα
 ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες
 ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς
 καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς,
 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς
 κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο
 αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
 ἡμῶν; διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται
 ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ
δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρπούς
αὐτῆς.

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.

- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν.

Καὶ εὐθὺς τὸ ἐπόμενον Τριῶδιον εἰς ἕξ ἢ τέσσαρα μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ ὠδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην
θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι,
ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς,
τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι,
Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ὁ β' χορός

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν,
θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι,
καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην
λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι
Ἦ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις,
ὅπερ Χριστὸς αὐτὸς ἐστὶ, Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς οὐχ ἄρπαγμόν, εἶναι
ἠγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον,
δεικνύει τοῖς Μαθηταῖς, ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν
μορφήν ὁ Πλαστοουργός, ἐκὼν
περίκειμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ
πλουτῶν θεότητι, θεῖναι ἐμὴν τε αὐτοῦ,
ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθὴς θεότητι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ἀμήν.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν
μορφήν ὁ Πλαστοουργός, ἐκὼν
περίκειμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ
πλουτῶν θεότητι, θεῖναι ἐμὴν τε αὐτοῦ,
ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθὴς θεότητι.

Καταβασία

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν,
θειῷ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι,
καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην
λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν
 στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι,
 ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας
 γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας,
 ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς
 τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ **νέμοντος**
στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τῷ ὄδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν
ὄδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ
 τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν
 αἰοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα
 μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον
 συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς
 κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει **τοῖς**
δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα
Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
 Ἄλλ' εὔρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην.
 Θανέντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις
 Σῶ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Πάτερ.
 Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεβήσατο
 γαίης.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ
Μαρτύρων ληστῶν, οἱ διὰ τοῦ
Ἀποστόλου Ἰάσονος πιστεύσαντες τῷ
Χριστῷ ἐν λέβητι πίσης κοχλαζούσης
βληθέντες τελειοῦνται.**

Στίχοι.

Λησταί, μαθόντες τὴν Ἐδὲμ ληστοῦ
λάχος,
Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγῳ.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Κερκύρας, θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ
Βασιλέως, ἣτις βέλεσι κατατρωθεῖσα
τελειοῦται.**

Στίχοι.

Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,
Ἐκ στιγμάτων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ
τελειωθέντων.**

Στίχοι.

Μὴ δειλιάσης, Βιτάλιε, πρὸς φλόγα,
Ἐγῆσομαι γάρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς
Εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται.**

Στίχοι.

Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ῥύπον,
Ἵβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης Συκῆς.

Στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ.

- **Σ**ώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτῳ ὤφθη,
- **Κ**αὶ σιτοδότης, ὡ καλῶν θημωνία!

Ἔτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν Συκῆν.

- **Τ**ὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριστός, Ἑβραίων,
- **Κ**αρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
- **Ἄ**ρᾳ ξηραίνει, ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὠδὴ η΄ Ὁ εἰρμός.

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ ἀ΄χορὸς

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἀειζώου

δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων
 ὕμνος ἀνεμέλετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ
 ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐμᾶς μου τότε Μαθητάς, πάντες
 γνῶσονται, εἰ τὰς ἐμᾶς ἐντολὰς
 τηρήσητε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις
 πρὸς Πάθος μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν
 ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι, καὶ ταπεινὰ
 φρονοῦντες, ἀνυψώθητε, καὶ Κύριον
 γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐμᾶς μου τότε Μαθητάς, πάντες
 γνῶσονται, εἰ τὰς ἐμᾶς ἐντολὰς
 τηρήσητε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις
 πρὸς Πάθος μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν
 ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι, καὶ ταπεινὰ
 φρονοῦντες, ἀνυψώθητε, καὶ Κύριον
 γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ
 Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ
 κράτος ὁμογενῶν, οὐ κληρὸς γὰρ ἐμός,
 τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος· ὁ οὖν
 πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν
 ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος, καὶ
 Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ἀμήν.**

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ
κράτος ὁμογενῶν, οὐ κληρὸς γὰρ ἐμός,
τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος· ὁ οὖν
πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν
ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος, καὶ
Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ
τραφέν, ἐν ἀπείρω ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ.
Ἄειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός,
διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν
Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.**

ὠδὴ θ' ὁ Εἰρμός.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν,
ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν
ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων, ταύτην
μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί, σὲ
μεγαλύνωμεν.

ὁ β' χορὸς

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε
 Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν,
 ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν
 ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων, ταύτην
 μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί, σὲ
 μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι,
 ἐπάξιον τῆς θείας Βασιλείας, γνώμην
 ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς
 Ἀποστόλοις προέφη, ἡ πάντων σοφία,
 ἐν ἧ̄ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου
 τηλαυγέστερον.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι,
 ἐπάξιον τῆς θείας Βασιλείας, γνώμην
 ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς
 Ἀποστόλοις προέφη, ἡ πάντων σοφία,
 ἐν ἧ̄ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου
 τηλαυγέστερον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε τοῖς
 σεαυτοῦ Μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλά,
 ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς, ἐμὸν
 ὄπερ πίνω, πίνετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ
 Βασιλείᾳ τοῦ Πατρός, ἐμοὶ
 συνδοξασθήσεσθε.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν.**

Ἄφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε τοῖς
σεαυτοῦ Μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλά,
ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς, ἐμὸν
ὄπερ πίνω, πῖετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ
Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐμοὶ
συνδοξασθήσεσθε.

Καταβασία.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν,
ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν
ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων, ταύτην
μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί, **σὲ
μεγαλύνομεν.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλᾶριον αὐτόμελον ἦχος γ'.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν
στολὴν τῆς ψυχῆς, **Φωτοδότα, καὶ**
σῶσόν με.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν
στολὴν τῆς ψυχῆς, **Φωτοδότα, καὶ**
σῶσόν με.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν
στολὴν τῆς ψυχῆς.....**Φωτοδότα, καὶ**
σῶσόν με.

ΑΙΝΟΙ ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

**Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Στίχ. **Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.**

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον
Πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ
ὁδῷ. Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ.

Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις
διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ
συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι'
αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ
συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν
βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον
Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ
ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, καὶ Θεὸν
ὑμῶν, καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω
Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.

Στίχ. **Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.**

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον
Πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ
ὁδῷ. Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου, καθώς γέγραπται περὶ αὐτοῦ.

Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις
διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ
συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι'
αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ
συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν
βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον
Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ
ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, καὶ Θεὸν
ὑμῶν, καὶ συναυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω
Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.

Ἦχος πλ. α'.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ
μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ
εὐσπλαγχνία, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς,
νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτία, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ
μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ
εὐσπλαγχνία, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς,

νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτία, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ἀμήν.**

Ἦχος πλ. α'.

**Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς
ιδίους στηρίζων Μαθητὰς ἔλεγες, κατ
ιδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν
ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι
εἶπον ὑμῖν, ὅτι Προφήτην πάντα οὐ
γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ
ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς
ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ
παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν
ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῷ με
προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες,
ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν,
ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι
εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζωὴν τὴν
αἰώνιον.**

Ὁ προεστῶς:

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι Θεός Ελέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ
 φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
 τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
 σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
 ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
 σου Ἅγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
 τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
 καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
 ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
 ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον
τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκούσα ἡ
τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἠτεῖτό σοι
προσκαίρου βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς
δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης,
ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς
φίλοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν
ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἀμαρτημάτων
καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ
ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα
καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν
ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν
εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους
σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς
οἰκείους παιδεύων Μαθητάς, μὴ
ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ
κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω
γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι
πτωχὸς θέλων ὑπάρχω, ὁ πρῶτος οὖν

ὕμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθείς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῶ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοώντων μοι, Δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῶ, τῶ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
ἦχος ὁ αὐτός.**

Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἴγυπτίαν, εὐρών ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, **ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς.

**Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν
στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι,
ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας
γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας,
ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς
τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος
στέφος ἄφθαρτον.**

Κύριε ἐλέησον ιβ' (12).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν**

στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
 εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
 ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
 προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
 ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
 ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
 παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

Ἄμην.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
 ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
 ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμην. **(Μετάνοια).**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ

**κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην. (Μετάνοια).

Ἀπόλυσις.

**Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε,
δόξα σοι.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην. Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἁγίε
εὐλόγησον.**

**Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον
πάθος δια τῆν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ
μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης**

καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει
ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ἄμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.